

Народен флот

Чрез мощен народен флот — за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ:

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

НЕЗАСЛУЖЕНА ОБИДА

Българската народна войска взе дейно и самоотвержено участие в освобождаването на България от фашисткото робство. Тя приобщи своите сили, към тези на възстаналия на 9.IX.1944 год. народ. После, с небивал героизъм и устрем се понесе по бойните полета на Отечествена война, за да спасява доброто име на своето Отечество и да му извоюва със своята кръв правото на братско съжителство със свободолюбивите народи.

Отивайки на тия жертви, армията знаеше, че тя се бори за свободата на народа си, за неговото право да живее самостоятелен национален живот и да гради сам своята съдба, да гради сам своя държавен, стопански и политически живот.

Воювайки за свободата и правата на своя народ, тя воюваше за свободата и правата на самата себе си, защото знаеше, че народът ще оцени нейните заслуги и ще премахне ония политически окови, които тежяха върху нея през фашистките режими. Тя знаеше, че един народ, който иска да бъде свободен, ще осигури за всички свои доблестни и лоялни граждани, тяхните граждански и политически права и че от тях не могат да се изключат ония, на които той е поверил своята защита.

Народното отечественофронтовско правителство, в изпълнение на своята програма, даде избирателни права на своите войници — своята народна армия.

В казармите беше празник, нашите доблестни войници се чувствуваха горди и щастливи за своята Родина и за своята любима народна армия. Те виждаха, че Отечеството беше оценило по заслуги делото на войската. Те се готвеха да посрещнат изборите като истински празник на свободата, като един щастлив исторически ден, какъвто действително щеше да бъде денят, в който войската щеше да гласува за пръв път в своя живот.

Изборите бяха отложени. Защо? — Това е друг въпрос.

Правителството направи някои промени в избирателния закон, даващи право на всички други отделни лица, групи и партии да избират и да бъдат избираеми. Изборите са отново насрочени за 18. ноември т. г. Изборната борба започва вече отново, но какво беше очудването и огорчението на българския войник, когато видя в искането на опозицията точка, за отнемане правото на армията да гласува.

Това искане не е само едно връщане

назад, то е чисто и просто една незаслужена обида, нанесена върху достойното име на нашата народна войска.

С какви „демократични“ аргументи ще се оправдава това реакционно искане, не можем да кажем, защото наистина трябва да бъдеш изпечен Фердинандовски и Борисовски демократ, за да го застъпваш.

Как да съчетем това реакционно искане на опозиционните среди, които в всяко друго отношение винаги ни сочат американската, английската и дори гръцката демокрация, когато се знае, че в Америка, Англия, Франция, пък и във всички западни държави, както в миналото, тъй и сега, войниците, армията имат своите избирателни права и гласуват.

Не се ли иска да се каже, че нашият войник, нашият офицер не са още дорасли до нивото на съзнателни граждани и, че те у нас са само второ качество граждани, които трябва да се държат далеч от обществените дела на своята страна.

Каквито и да са мотивите на това искане, едно е ясно за армията и за българския народ, че го тегли право назад в страшните за нашия народ дни, когато армията, откъсната от народа си, от политическия живот на страната, беше използвана като средство да се унищожава нашата народна демокрация, както на 9. юний, на септември 1923 год. и много други случаи, та се стигна до фашисткия терор 1941 — 1944 г., който се поддържаше именно на силата на войската и нейното отстраняване от политическия живот на страната.

Може да се допусне, че опозицията има някакво основание за недоволство от народното О. Ф. правителство, но от това, може би моментно недоволство, да изваждаш принципни искания, с които да се иска връщането на живота толкова назад, в една тъй нещастна за България епоха; да искаш връщането на ония условия, които правяха нашата народна армия инструмент в ръцете на противонародни царе и правителства, е най-малко обидно за нашия войник, без да говорим за нашата демокрация и за нашия народ. Този войник, който доказва на дело и с кръвата си своята гражданска зрелост и високият си патриотизъм, не заслужава тази обида.

Народната армия трябва да бъде защитена.

К. Халачев

ПАИСИЙ

„О, неразумен Ироде, поради що се срамиш да се наричаш българин... или българите не са имали царство и господарство!“

Тия думи бледия монах Паисий хвърли в душите на потъналите в забвение и робство българи, за да ги изтръгне от националната апатия и отчаяние в които ги беше потопила беспросветната тъма на едно безнадеждно робство.

Като нажежено желязо удариха те по съвестите на ония по интелегентни и по-богати наши сънародници, които загубили вяра в своя народ, в неговото светло бъдеще, в неговата морална сила, се отричаха от своя род. И за да минат, за хора от общество, се наричаха гърци или други, от страх да ги не смесят с дивите, простите овчари и орачи българи, които хранеха и обличаха тогава цялата Отоманска империя с нейните бевове и фанариоти.

Тези горчиви и свети думи станаха яростен камшик и с тях простия монах заудря в лицето на „многонзтънчените“ и „многочучени“ чуждеици се българи, които всячески се кълчиха и мъчиха да изменят на своя роден език, на своето българско майчино млеко, отричайки своя род и своя народ, като

се присъединяваха към неговите заклетни врагове и тяхните хули и обиди към нашия честен и трудолюбив народ.

Историята на Паисий, проста и свята, прогърмя по българската земя като мощен зов към душата на народа и се отекна в нея с такава сила, че от аморфната маса на тъмните султански роби, възкръсна един горд, свободолюбив народ, който въпреки всичко, съумя да си проправи път към свободен, самостоятелен национален живот.

Разбира се, чудото не би успяло, ако не бяха на лице всички други условия за възраждането на нашия народ, ако не беше економическото загиване и политическото разпадане на гнилата вече турска империя, ако не беше на лице материалната мощ на нашия свободен занаятчия и селянин, ако нямаше могъщия проветрителен вятър на французката революция, който като очистителен ураган пречистваше от плесента на средновековието стария свят, ако не беше най-последната притегателна сила на великата ни славянска сестра Русия и неугасимата вяра в Дядо Иван. Но Паисиевата история удари най-вече тогавашната наша бедна интелигенция, която отчаяна от съдбата на своя народ, беше тръгнала да търси чуждата кул-

23. СЕПТЕМВРИЙ В БАЗА БУРГАС

Двадесет и две годишнината от славното септемврийско възтание от 1923 год. се отпразднува особено тържествено в База Бургас. Състои се тържествено събрание, на което бяха избрани за почетен президиум: др. Георги Димитров, др. Цола Драгойчева, м-р председателя Кимон Георгиев, м-ра на войната ген. полк. Дамян Велчев, др. Васил Коларов, Александър Обов, к-ра на морските войски кап. I р. Стефан Цанев и неговия помощник, Кирил Халачев.

Малкия хор при базата откри събраниято с „Погребалния марш“ и поемата „Септември“ от Гео Милев, ридитирана от мор. Нейчо Попов. Думата бе дадена на пом. к-ра Ив. Койнов, който говори за делото на 23 септември 1923 год. Изтъквайки грешките, които удавиха в кръв мощния порив на българския народ за повече свобода, той апелира за пълно единство между работници и селяни, за отбиване атаките на чуждата и наша реакция и закрепване градивното дело на О. Ф. Пом. ком. Иванов разказа някои епизоди развили се в Старо-Загорския край, изразявайки настроението на народа по него време. Първата част на програмата приключи с декламации и мелодекламации.

Втората, весела част, започна с македонска песен, изпълнена от хора, малка импровизирана корабна сценка — от музикалното трио при базата, няколко вица и завърши със сола на китара от лекара на базата. Резолюцията, която бе взета на това събрание е следната:

Чиновете от Морска база — Бургас поздравят членовете на почетния президиум и обещаваат, че ще следват неотклонно пътя на спасителния О. Ф. създаден от др. Георги Димитров и умело ръководен от г. Кимон Георгиев, че единни ще бранят независимостта на своята Родина и ще бдят и отбият всеки опит за разколничество в българския Народен флот и навсякъде.

Да помним героичния септември 1923 г.

Да живее вдъхновителя на О. Ф. — Георги Димитров!

Да живее бойното единство на българския народ!

Съобщава: НАЧЕВ

тура и чуждото знаме! за да се нареди между хората.

Може да се отрича научната стойност на Паисиевата история, може да се смята за наивна и проста, но нейното значение, величието на нейния подвиг, никой не може да отрече и вековете не ще затъмнят славата й.

Вечна ще бъде славата на Паисий, и вечна ще бъде благодарността на нашия народ към този, който изтръгна своето горещо любещо, патриотично сърце и го понесе през тъмнината на робството, за да освети пътя на своите братя, отрудените, измъчените, унизените и онеправдани прости българи.

Днес, когато въпреки всички героични дела и подвизи на нашия народ, когато той доказва, че не само е годен да утвърди себе си и своята самобитност сред вихъра на световните сътресения, но че може и дава своя дан за установяването на световната правда и светлина, още има хора, има българи, които се осмеляват да му отричат правото на свободен демократичен народ, който сам може да гради своята демокрация такава, каквато той я разбира и обръщат очи и отправят зов към чужденците, срамувайки се от простата като хляба и истинската като земята демокрация на своя народ и се мъчат да му предпишат и наложат изкуствени, чужди, многочучени и изтънчени институти.

Тия хора са загубили вярата в своя народ. Тия хора не харесват простата и мъжествена истина на своя народ. Тия хора се срамуват и мразят своя народ. Паисий би ми казал днес: „О, неразумни Ироде, престани да бъдеш чужденец и се върни към своя прост, но величав народ, защото той има и демокрация и свобода!“

РЕЗОЛЮЦИЯ

Подофицерите от Бреговия артилерийски полк—Варна, събрани на 20 т. м. в полка, за да разгледат положението на подофицера след 9-и септември 1944 год., разгледаха между другото и въпроса за становището на опозицията против гласуването на военните чинове в предстоящите избори и единодушно взеха следната резолюция:

1. Подофицерите, които преди 9-и септември, бяха потъпкани и сведени до положение на жалки автомати, днес, при правителството на Отечествения фронт, когато им се даде правото да се изказват по всички въпроси в армията, с възмущение и погнуса се отнасят към писанията на вестник „Свободен народ“, с който се иска отнемането правото за гласуване на военните чинове, което не е нищо друго, освен антидемократично, т. е. връщане към фашисткото минало.

2. Българският воин, с участието си в Отечествената война, с кръвта си изми петното, което фашистките правителства бяха лепнали на българския народ и има право да иска да участва, като равноправен гражданин, в всички политически събития в нашата страна и никой няма право да дели армията от народа.

3. Ние апелираме към всички наши колеги от българската армия, да заклеймят становището на опозицията, за отнемане на нашите изборителни права.

4. Ние искаме, не само да можем да избираме, а да се даде право и на българския подофицер и офицер, да бъде избираем, както това е в другите демократични страни.

5. Напълно одобряваме, водената от правителството на О. Ф. власт външна и вътрешна политика и даването право на войската, да участва в предстоящите парламентарни избори.

Да живее дружбата между народ и армия!
Да живее правителството на Отечествения фронт! За събранието: уредник С. Рафаилов

МОРЯЦИТЕ В ПОМОЩ НА СЕЛОТО

През миналия месец, моряците от Дун. флот организираха трудова техническа бригада, състояща се от 15 моряка която под ръководството на подоф. Пейков посети с. Ряхово, Русенско. Беше проведено общо събрание, на което бригадирът говори за наследството от фашизма, за платформата на О.Ф. и наблегна особено върху борбата против отцепниците.

Сутринта, в зори, започна работата. За кратко време бе извършено следното:

Заварени и источени 46 брадви, ремонтирани и пристегнати 16 колелета за каруци, подковани 42 крака на коне, поправени 3 редосеялки, залепени 92 домкински съдове, заварени 13 вили, поправени 3 каруци, заварени и источени 22 тесли, оксигенирани и источени 19 мотики, поправени 4 плуга, поставени 8 лемежи, заварена 1 ос на кола, источени 7 секача, источени 14 кривици, заваряване 48 части, поправени 14 разни части. Ушити 6 чифта панталони и искърпени 12 хамути.

След привършване на работата, бригадата напусна селото с бодър дух. Тя е готова винаги да се отзове и окаже своя принос в изграждането на благоденствието на нашите братя от селото и изграждане на великото дело на О. Ф. Съобщава: Колев.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днес 21 септември, подофицерите от Морска база—Варна, Военно-морското народно училище и Материалното отделение, събрани по почин на управителния съвет на новообразуваното Подофицерско събрание, след като изслушаха по отделно своите другари относно предстоящите парламентарни избори и искането на опозицията, да се отнема изборните права на войската, взеха следната резолюция:

1. Енергично осъждат и порицават всички опозиционери-разколници, които искат да отнемат на българската армия священното право да участва в законодателните избори.

2. Във великата Отечествена война тя доказва ясно, че е най-верния страж на народните интереси и, че трябва да има пълното право да даде своя глас в изборите и да вземе участие в изковаване съдбините на своя народ.

3. Всички до един заявяват, че стоят здраво на позициите на О. Ф. и ще бранят с всички сили извоюваната с толкова кървави жертви свобода.

4. Високо държат знамето на О. Ф. и тържествено заявяват, че ще гласуват с листата на О. Ф., като първа мярка срещу опозицията.

Да живее О. Ф.—боевия съюз на всички патриотични сили в нашата страна, верен страж на свободите и правата на многоизстрадалия български народ!

Да живее народния ни флот!

За събранието: Върбанов, Мустакерски, Иванов

ТЪРЖЕСТВО

Петнадесетия септември—края на двегодишната служба на славния 1923 набор, преминал през тюрмата на фашистката казарма, през огъня на бурния и велик 9. IX, победните битки в Отечествена война, трудовите бригади в помощ на селото, строителството на новата народна армия победителка, съзнателната дисциплина, политическата възпитание и пр. придобивки на свободния, творчески живот на Родината ни.

В всички батареи на Бреговия арт. полк—Бургас е настанал празничен кипеж. Пъстроцветни носии изпълват районите, поглъщат любимите образи и трудно е изведнаж да бъдат познати. Правят се последни почиствания на помещениата, канцелариите; изготвя се последния брой на любимия стенов вестник.

Разменят се впечатления; за нивите, за сушата, кооперацията, духът след последните политически събития.

На групи, на групи новите граждани се прощават с бойните си другари—оръдията. Спокойно отпращат дулата си към синевата на морската шир, те като че са безучастни към радостта и мъката на тяхните довчерашни приятели.

Но незаличими спомени изпълват съвместната им дейност и сега те оживяват, пренасят се обратно по изминатия труден път от Беломорието, Маказа, Чорбаджийско или пък Неврокоп, Горна Джумая, чувстват върху стоманените си тела дъждовете, снеговете, студа и топлиите грижи на войниците за доброто им съхранение и спазване. Ръцете за последен път гаят телото, отварят затвора, и пламтящи очи надничат в току—що избяганото дуло. Погледът се плъзга по цялата позиция изпълнен с болка, гордост и самочувствие.

Мълчаливото съзерцание е нарушено от зова на тръбата, чийто зов днес е особено тържествен и приятен, а „Мамичка“ шета повече от други път.

Столовата е наистина празнично украсена и кани за последния обед, блестящ и апетитен. Пак команда и, храненето без шум започва... Тържествена тишина, нарушавана само от привета на морските вълни, леко разбиващи се в бреговете на позицията. Чайка с кръсък прелита и стремглаво се понася към морската пълвърхост, да отнесе немирна бяла рибка. За миг приборите престават да тракат, надигат се чашите, държат се тоство. Говори пом. командира, батареиния командир. Отговаря един от уволняващите се. Изказват се благодарности, пожелания и очите овлажняват... Настроението се повишава от песни, музика, стихотворения... Акордеона надига всички вкупол на кръшни хора и ръченица... Тържеството продължава и вечерта се пренася в Бургас, където всички ще се съберат за последни напътствия от подполковник Марко Чиков—любимия командир на полка. Последно строяване на батареите, последния преглед на славния революционен набор. Командира и пом. командира се появяват посрещнати с громко ура. „Бай Марко“ няколко минути малчаливо отправя топъл поглед, пълен с признателност и гордост към всички свои другари, преди да започне словото си. Иска да си спомни общо изживяните събития, да ги свърже с образите и героичните дни. Връща се към фашистката казарма, терора, мракобесието, немците, жандармерията, главорезите... Спомня за избитите другари, умрялите от „малария тропика“ и подвига на издържалите безмилостните удари на нагайката и приклада... Мрачния му поглед се прояснява. Настъпва към сабитията от 9 септември, не, към 7 септември, защото още на 7 септември 1944 година, благодарение на юначните си синове и мъдрото ръководство на „бай Марко“, полка стана опора на народното възстание и подсигори успеха на освободителното дело на Отечествения фронт. Първи от всички войскови части в страната, той насочи дулата на оръдията си към фашистките гнезда и подготви капитулацията им... Настъпва раздвижване във войничката маса. Спомените оживяват един след друг, гърдите бурно се повдигат, сърцата оскоряват туптенето в юнашките гърди. Прегледа продължава. Пренася всички към условията на мирното строителство: обзавеждане, обучение, подготовка, стрелби, участие в политическия живот, трудови бригади, изборна кампания, и др. и пр. подробности, които обхващат целокупния живот на новата народна казарма. Изказват се похвали, благодарности и пожелания, за още по-пламенна и беззаветна служба на Отечественофронтската България, на новия фронт—фронта на стопанския ни възход и процъфтяване.

Дава се думата на пом. командира Филчев. Той също е развълнуван и предава настроението си на другите. Засяга в отправяните приветствия значението на полит. въз-

РЕЗОЛЮЦИЯ

На тържествената вечер по случай изпращане на славния 22 набор, след като изслушахме речите на командирите и пом. командирите, гости и моряци, решихме, напускайки казармата в която ние изпълнихме нашия священ дълг към Родината и народа ни, да дадем тържествено обещание, да продължим нашето творческо дело и във от казармата—на стопанския, политически и културния фронт за преуспяването и възхода на нашата Родина, за създаване на свободна, независима, демократична и мощна О. Ф. България.

Ние благодарим сърдечно на нашите командири и пом. к-ри и подофицери, които вложиха сили и енергия за нашето превъзпитание.

Ние отправяме нашите поздравления на к-ра на Морските народни войски, г-н капитан Гр. Цанев и пом. к-ра на същите войски капитан П. р. Халачев, на к-ра и пом. к-ра на Черноморския флот.

Да живее мощният ни народен флот!
Да живее творецът, идеолога и ръководителя на О. Ф., вождът на българския народ, друг. Георги Димитров!

Да живее великото братство на славянските народи, начело с великият Съветски съюз и неговия вожд—генералисимуса Сталин!

Да живее свободна, независима и силна О. Ф. България!

За събранието: Корабник Дончо Г. Дончев
Кан. Подофиц. Стоян Д. Стоянов

Благодарност

От името на Ботевската трудова младеж и това на селяните, изказваме нашата гореща благодарност към моряците ударници от дом. рата на база—Варна: Иларион К. Чомаков, Цветан Ив. Петров, Юрдан Н. Ганков, Тошо Ламбов Тошев, Коста Ив. Бутраков, Кирю Йор. Великов и Нойко Ст. Бъчваров, за гдето през свободното си време, заедно с трудовата бригада от селото ни помогнаха и то ударно при оваршаването снопите на семейството, което е загубило своя единствен син на бойното поле. Нека и за напред нашите другари моряци все така ударно работят, където и да се намират те.

село Ботево, Златан Симеовов

На 22 септември пом. командира на база—Варва Ем. Бунджулов говори по случай 22 годишнината на Септемврийското възстание през 1923 година.

Той подчерта ясно, че българският народ още тогава се е надигнал за да нанесе смъртен удар над зараждащият се фашизъм. Но поради ред грешки, направени от Б. З. Н. С. от една страна и Р. П. (к) от друга, възстанието неможа да завърши успешно. От тези грешки народа взе поука и успя да победи на 9 септември 1944 година. Подчерта също усилията на реакцията да разедини работниците и селяните, да отнеме правото на българската народна войска да гласува и злепостави О. Ф. правителство пред външния свят като недемократично.

Българският народ ще покаже колко е силен и привързан към О. Ф. на 18 ноември!

Българската народна войска, която е политически зряла, ще гласува за О. Ф. листа и ще докаже по тоя начин, че помага за пълното смазване на надигващата се реакция.

Българските моряци протестират против желанието на тези, които искат да им отнемат правото за гласуване. Те ще бранят своите права и интересите на българският народ.

моряк Цветан Вълчев

питание, апелира за пълна политическа активност по села, градове, работилници, фабрики, кооперации и пр. където, не да бъдат водени, а те само да бъдат ръководящи политически лица, използвайки опита и знанията добити в казармата. В заключение прочете резолюция, одобрена с мощно артилерийско „ура“. Ремсова агитка изпълнява кратка литературно-музикална програма в чест на другарите им от общата трудова бригада, поздравява с шумни ръкопляскания. Акордеона приключва с хора и ръченици. Настроението още повече се повишава. Командирът, пом. командира и другите началстващи лица са понесени на ръце и грамко „ура“ изразява любовта и неразривната връзка между подчинени и командири, изградена в общата борба срещу кървавия фашизъм, в дните на Отечествена война и мирните трудови подвизи.

Морският вятър надува от изток, подема радостните възгласи и ги разнося над празнуващия град...

Абаджиев